

Istinita priča o heroinskoj zavisnosti

ŽIVOT U PRAHU

Ispovest Slavice Raguć, čija se kćer Nataša već četiri godine bori sa strašnom posasti, nedavno je objavljena na srpskom jeziku, a iz štampe će uskoro izaći i engleski prevod

Kako je beli prah uspeo da razori život i sruši snove jedne prosečne porodice, kako se protiv njega može boriti i mora li borba biti doživotna, neka su od pitanja na koja ovaj zanimljivi rukopis daje odgovore "Knjiga je izašla iz mene kao vapaj, kao

krik nesrećne majke, koja se već godinama pita gde je pogrešila, noseći to breme krivice i odgovornosti. napisala sam je kako bi je druge majke čitale, prepoznale neke znake zavisnosti i na vreme pomogle svojoj deci"- kaže za "Ogledalo" Slavica Raguš

Kada je sedamdesetih godina, radeći na održavanju stana jednog bogatog Amerikanca, imala skoro anegdotski susret sa drogom, Slavica Raguš nije ni sanjala

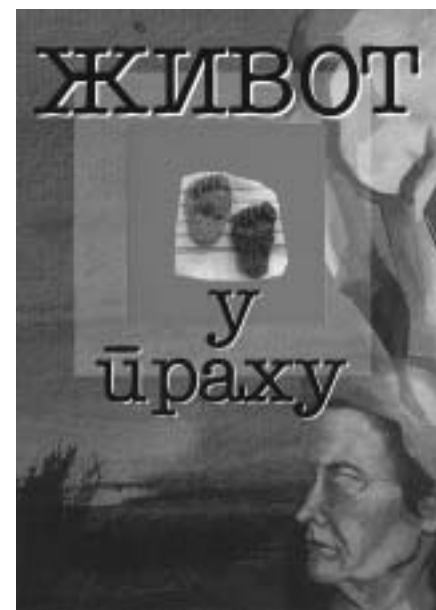
da će beli prah postati mora njenog života, razarajući sve u šta je godinama ulagala. Tih dalekih godina, Slavica je, kao i sve naše pedantne žene, revnosno skupljala svaku trunicu iz stana svog poslodavca, uredno usisavajući belu prašinu iz fioka, sve do jednog dana kada ju je bogati Amerikanac lično pozvao i veoma strogo zamolio da njegove fioke ostavi na miru i da TO više nikada ne usisava. Tek godinama kasnije Slavici će biti jasno da se radilo o kokainu, ali nije je bilo briga, prosto je mislila da je to deo nekog drugog i drugačijeg sveta, kome ona nikada neće pripadati.

Na žalost, od leta 2000. godine, kako to obično i biva, droga potpuno nenajavljeno ulazi u život ove porodice vrednih emigranata koji su svu svoju ljubav, znanje i umeće uložili u podizanje zdrave i pametne dece, verujući da ona moraju imati bolju budućnost i kvalitetniji život.

"Spremali smo se na put za Srbiju, ja, moja kćerka i sin, a ja sam već nekoliko dana primetila da se sa mojom Natašom nešto čudno dešava, da postaje nekako daleka i outdena, zamišljena i ćutljiva, što nikako nije ličilo na nju. Završila je srednju školu, upisala koledz, bila primerno dete, svirala flautu, volela svoje prijatelje, bila veoma bliska sa mnom. Tog dana samo što nije zakasnila na aerodrom, a u avionu se prosto stropoštala na sedište do mene. Tada sam videla čudnu modrinu na njenoj nadlaktici, opasne modre podlive, uplašeno sam je upitala šta je to na njenoj ruci, a ona mi odgovorila - Nije to ništa. Sada shvatam da joj nisam ruku stegla dovoljno čvrsto i da će nas to NIŠTA skoro uništiti, ispitujući svako zrno snage u venama svih nas koje smo voleli. Bio je 15. jun 2000. godine, a ja nisam znala da je san moje Nataše bio posledica jake doze ušpricanog heroina."- kaže za "Ogledalo" Slavica Raguš, autor knjige "Život u prahu".

U zanimljivo i oporo štivo o četvorogodišnjoj mučnoj borbi protiv heroinske zavisnosti Slavica smešta najvažnije trenutke iz porodičnog života pre i posle droge, svrstavajući ih u četiri poglavlja- Modrina, Prašina, Praznina i Čistina. Od prvog uboda iglom, do prvog pokušaja skidanja sa heroina, prve noći u zatvoru, trudnoce i rađanja Luke, koji je još pre rođenja postao narkoman.

"Želela sam da cela priča bude autentična i do kraja istinita, zato sam koristila moje razgovore sa Natašom, njena autentična pisma iz bolnica i zatvora, mučne ispovesti moje kćerke i njene uspomene sa tih strašnih mesta. Za četiri godine bila je i prosjak, i beskućnik, i lopov, i apstinent, i zatvorenik... Mislim da se nije imalo kuda dalje u posrtanju. Kroz sve te godine mojom glavom se vrzmao samo teški osećaj krivice i ono nesrećno pitanje- gde sam ja to pogrešila? Zato sam i napisala

knjigu, kako bih drugim majkama i drugoj deci dala do znanja da se taj osećaj griže savesti, koji samo parališe, mora napustiti, ako mislite da se uhvatite u koštac sa surovom drogom, jer se protiv heroina može samo snažno, i čvrstom voljom."

Danas je Nataša rekonvalescent, ali i sama svesna da je borba protiv heroina doživotna i da taj prijatelj smrti vreba na svakom čošku. Čak je ni trudnoća nije sprečila da sebi ušprica sebičnu dozu, a povremeno se drogirala i posle rođenja svoga sina.

"Ja sam drogu prvi put uzela iz čiste radznalosti, nisam imala nikakve suštinske razloige da se odam drogi, prosto se desilo da u to vreme upoznam društvo u lošem kraju grada, i jednostavno probam. Nema igranja sa heroinom. On vas odmah uzima pod svoje, postaje centar i jedini smisao vašeg sveta, nije mu se jednostavno odupreti. Ja znam kroz kakve sam sve muke prošla u bolnicama i u zatvoru, u prljavim čikaškim hotelskim sobama, sve je to negde jako zapisano u meni, ali je heroin ipak bio jači i uvek sam mu se vraćala. Dok sam izdržavala kaznu u "DWIGHT" zatvoru naslušala sam se strašnih životnih priča, ali nikada neću zaboraviti ženu koja je za heroinom posegla posle dugih 14 godina apstinencije. Zato je stalno prisutan strah od ponovnog pada, od slabosti, od nesigurnosti, jer beli prah uspeva da nadjača i najjaču volju."- govori Nataša, danas na lečenju, uz stalne terapije, posvećena svom petnaestomesečnom sinu Luki, voljna da život promeni, i nastavi ga tamo gde je, tako nasilno, pre 4 godine prekinut.

"Život u prahu" će pod naslovom "In The Dust" uskoro biti objavljen i na engleskom jeziku, a autor će za čikačku publiku organizovati promociju u Srpskom kulturnom klubu "Sveti Sava" krajem novembra. Svi zainteresovani knjigu mogu naručiti pouzećem- adresa je Slavica Raguš

P.O. Box 453,Đ
Elk Grove Village,
IL 60009-453

Mila Filipović

"Čitav ovaj pokušaj da ostanem čista je veoma čudan. Prošlog vikenda mi je bilo strašno teško. Tako sam želela da se ufiksam. Mislila sam samo o tome. Htela sam da osetim heroin, još samo jednom. Mogla sam da poludim od te želje. Nikada mi nije bilo teže. Zato ja tek sada razumem zašto su mi svi govorili da će biti dana kada ću se osećati dobro i da će biti veoma teških, iznenadno teških dana, kada ću samo misliti o heroinu. Dala bih sve što imam, samo da mogu da se ubodem. Nisam to ranije mogla razumeti, ali sada, kada sam doživela, sada znam. Izdržala sam! Nisam uzela ništa!"...